

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: En Valplads.

Citation: Richardt, Chr.: "En Valplads.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 7.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-richardt02-shoot-workid55848.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

En Valplads.

⌘ Der kæmped en Damper med Storm og Nød,
med Vandenes Gru.
Passagererne daaned og Lasten flød;
kun Røgsøjlen tappert i Luften skød, -
den kæmped endnu.

⌘ Maskinen den blanded sin gungrende Røst
med det brølende Havs,
saa stønned den dybt som et rallende Bryst,
saa gav det et Brag som en Torden i Høst,
og saa blev den taus.

8

⌘ Den maatte vel synge sin Svanesang,
den stækkede Fugl;
den basked med stumpede Vingefang; -
hvor skulde man hen med halvanden Stang,
og stoppede Hjul!

⌘ En Hagl af Eder der fløj om Dæk,
med Graad besvart.
Kaptajnen var rolig i al den Skræk:
»Maskinmester, gik der paa Damprøret Bræk,
saa lap i en Fart!«

⌘ Nej stop, Kaptajn, nu siger jeg stop,
der er Maade med Alt!
Det var jo at skolde sig levende op, -
langt heller maa Hajerne slaas om min Krop,
naar det skal være galt.

⌘ Kaptajnen taug. Man saae paa hans Blik,
han søgte en Mand.
Saa spurgte han endelig: hvor er *Dick*?
»Ja hvor? Hvis han nu i Maskinen gik,
det maa *han* om, han.«

⌘ Og Svanen vælted sin syge Barm
i Havets Seng,
som vilde den svale sin magtløse Harm, -
da bæved med Et gennem Stormenes Larm
som en brummende Streng.

⌘ Hvad var *det*? mig synes Maskinen gaar,
Kaptajn, er det sandt?
9 sit vante Drejeslag Stemplet slaar -
»Javel er det sandt, vi er frelst, hun gaar,
hun gaar galant!

⌘ Og han, den sværtede Djævel dør
er vor Redningsmand!
Hvad han har gjort, det er Ære værd, -
næst Gud er det ham vi kan takke her,
hans jævne Forstand.«

⌘ Af Lugen en sortsmudset Maskinist
tilsyne kom.
Han saae noget ud som en lynramt Kvist,
han slæbte sig frem, saa sank han tilsidst
mod Rælingen om.

☒ Han hilste Kaptajnen, - og smilede lidt
i al sin Vee:
»Ja nu har jeg ærligt med Damprøret slidt!
all right Herr Kaptajn - kun ikke med Mit,
kan De noksom see.

☒ Jeg tænkte jo vel, den stjal mit Liv
den Damp og Glød;
det var dog en nyttig Tidsfordriv, -
Vorherre være med mig - glem ikke min Viv!«
- Saa var han død.

☒ Af sig selv var han gaaet mod Ild og Vand
den Farens Dyst;
det gjaldt ham at frelse de mange Mand, -
10 mon Stormen havde sig lagt paastand,
der blev saa tyst.

☒ Men i *ham* var Maskinen gaaet istaa
den ædle Sjæl;
lidt Køjeklæder at hvile paa,
saa sænkte de ham i det dybe Blaa,
med kort Farvel.

☒ Kun Flaget fulgte; det sænkte sig
mod Bølgens Dyb;
det stjernesaade hans sidste Vej,
saa var han borte, hos Dybets Haj,
hos Havets Kryb.

☒ De stirred efter, mens Skibet brød
sin vaade Sti;
Skumlilier op over Graven skød,
et Par medlidende Taarer flød,
saa var *det* forbi.

☒ Maanedsdagen efter laa »Svanen« i Havn.
I den gabende Krans
paa Bryggen stod en Kone med et Barn i sin Favn.
Hendes Øje det søgte, hun nævnte et Navn,
det Navn, det var hans.

☒ Snart stod hun ombord, hun spurgte om *Dick*,
de Nærmeste veg,
overalt blev hun ene, tilside de gik,
11 da fik hun sit Svar af Kaptajnens Blik,
hun blev saa bleg.

☒ EtHaandtryk, - med Haandtrykket fulgte en Pung.
Hun brast i Graad.
»Det lette Dig lidt din Vej saa tung!
Til *ham* har vi Gjæld, baade Gammel og Ung,
for hans mandige Daad.

☒ Der er mange Slags Valpladser her paa Jord,
hvor det Livet har gjældt,
der er Valpladser ogsaa i Rummet ombord,
og siig kun din Dreng, naar han selv bliver stor,
hans Fa'r var en Helt!«